

Κυβερνητικοί παράγοντες εμφανίζονται στα ΜΜΕ για να «διασκεδάσουν» τις εντυπώσεις από τα νέα μέτρα. Ακούμε, λοιπόν, να γίνεται λόγος για το φορολογικό που ήδη έχει ψηφιστεί. Πώς, δηλαδή, το πρώτο τετραγωνικό μέτρο που αγοράζει ο Πολίτης φορολογείται. Ακούμε να δίνονται επεξηγήσεις για τη γονική παροχή. Πώς, δηλαδή, το σπίτι που με χίλιους φόρους έκτισε ο Πολίτης για να το δώσει στο παιδί του ξαναφορολογείται άγρια. Ακούμε να συζητούν αν η κατοικία που έχει επάνω της μύρια όσα φορολογικά βάρη αντέχει περισσότερα.

Την ώρα που η υπογεννητικότητα καλπάζει το κράτος, «τιμωρεί» όσους θέλουν να κάνουν παιδιά

ΑΚΟΥΜΕ και το εξής παράδοξο: «Τα νέα φορολογικά μέτρα ενσωματώνουν τα αναπτυξιακά». Είναι η συνηθισμένη απάντηση αν ο δημοσιογράφος διακόψει την «κασέτα» που επαναλαμβάνεται από όλους τους κυβερνητικούς. Δεν ντρέπεται, άραγε, κανείς όταν το εκστομίζει; Ο Πολίτης δεν είδε να παίρνεται κανένα μέτρο που να λέει, για παράδειγμα: «Δεν χρειάζονται τριάντα υπογραφές και εξήντα χαρτιά για να ξεκινήσεις μία επένδυση». Αν θεσπιζόταν αυτό δεν θα χρειαζόταν η καταβολή του

Πρώτα ο Πολίτης Αργός θάνατος...

ANNA ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΕΑ
apanagiotarea@e-typos.com

«γρηγορόσημου» στον μανδρίνο ώστε να πάρει ο ατυχής τη νόμιμη επιδότηση. Και αφού μιλάμε για μέτρα ανάπτυξης, εκείνο που με έχει αφήσει άναυδη είναι η πλήρης απουσία μέτρων για να ενισχυθεί ο ρόλος της οικογένειας σε μία χώρα που η υπογεννησιμότητα αγγίζει τα όρια της καταστροφής του μέλλοντός της. Δεν αναφέρομαι στην ενίσχυση της πολύτεκνης οικογένειας που θυμούνται συνήθως τα κόμματα στους προεκλογικούς αγώνες. Εκεί συνήθως οι συγκινημένοι εκπρόσωποι μιλούν για «τη μάνα με τα πολλά παιδιά και το λιγοστό καρβέλι να τα ταΐσει». Μιλώ για τα νέα ζευγάρια που θα ήθελαν να μη μείνουν στο ένα παιδί ή στα δύο αλλά δεν διανοούνται καν να το σκεφτούν, τρέμοντας τις επιπτώσεις.

ΕΙΝΑΙ ΤΡΟΜΕΡΟ ότι το κράτος ουσιαστικά φορολογεί μία οικογένεια με τρία παιδιά σχεδόν όπως και τις ολιγομελείς. Δεν λέω για την υποδομή που θα χρειαζόταν, ώστε να υπάρχει πρόνοια για τα μικρά παιδιά, αφού χρειάζονται εξάπαντος δύο μισθοί για να τα βγάλει πέρα μία οικογένεια. Μιλώ για μέτρα που θα έδειχναν την ουσιαστική παρουσία και έγνοια του κράτους για την περίθαλψη, το ασφαλιστικό! Ίσως και να μη βρούμε κάποια στιγμή να μας δανείσουν και να καταφύγουμε στην ευρωζώνη και στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Ωστόσο, είναι απολύτως βέβαιο ότι δεν έχει ακόμη εφευρεθεί Διεθνές Ταμείο Αύξησης Πληθυσμού που να ενισχύσει μια χώρα που ο πληθυσμός της γερνάει απελπιστικά. Αυτό το επικίνδυνο έλλειμμα κανείς δεν μπορεί να καλύψει! Και η κυβέρνηση –οι κυβερνήσεις– επιδεικτικά το αγνοούν.